

سیفلیس Syphilis

سیفلیس چیست؟

سیفلیس یک بیماری مقاربتی باکتریایی است که از طریق غشای مخاطی از فردی که عفونت دارد به دیگری سرایت می‌کند. این عفونت چهار مرحله دارد: اولیه، ثانویه، زودهنگام پنهان و دیر هنگام پنهان.

سیفلیس چگونه سرایت می‌کند؟

سیفلیس از طریق تماس پوستی یا انتقال مایعات بدنی با فردی که مبتلا به زخم‌های عفونی (جراحی) یا بثورات سیفلیس است منتقل می‌شود. این امر می‌تواند از طریق تماس نزدیک یا تماس جنسی دهانی، تناسلی یا مقعدی در جایی که زخم سیفلیس وجود دارد، رخ دهد. سیفلیس همچنین می‌تواند در دوران بارداری یا هنگام تولد از مادر به نوزاد منتقل شود.

در حالی که هم زنان و هم مردان ممکن است به سیفلیس مبتلا شوند، اکثریت قریب به اتفاق افراد مبتلا به سیفلیس در بی‌سی‌مردانی هستند که همجنس‌گرا، دوجنس‌گرا و یا کسانی هستند که با مردان دیگر رابطه جنسی دارند (MSM). میزان سیفلیس برای افراد MSM مخصوصاً افراد ۲۰ تا ۲۴ ساله افزایش بسیاری پیدا کرده است.

اگر شما یک بیماری مقاربتی دیگر (STI) دارید، احتمال ابتلا به سیفلیس در شما بیشتر است.

علائم سیفلیس چیست؟

هر مرحله از سیفلیس علائم متفاوتی دارد. علائم این بیماری متنوع و گاه آنقدر خفیف است که ممکن است شخص متوجه نشود که به سیفلیس مبتلا شده است.

برای تشخیص این که آیا سیفلیس دارید یا نه، باید توسط مراقبتگر بهداشتگی خود معاینه شوید و آزمایش خون و نیز آزمایش زخم‌هایتان را بدهید. و خون و زخم‌هایتان را آزمایش کنید.

مرحله اولیه

در مرحله اولیه، ممکن است التهاب بدون درد در ناحیه‌ای از بدن شما که با فرد مبتلا در تماس قرار گرفته، ایجاد شود. التهاب معمولاً حدود ۳ هفته پس از نخستین تماس ایجاد می‌شود، اما ممکن است هر زمان از ۳ تا ۹۰ روز پس از ابتلا رخ دهد. برخی اوقات، التهاب بر بدن مشهود نخواهد بود. التهاب ظرف چند هفته به خودی خود از بین می‌رود، اما بیماری کماکان گسترش خواهد یافت.

مرحله ثانویه

مرحله ثانویه معمولاً حدود ۲ تا ۱۲ هفته پس از ابتلا شروع می‌شود، اما ممکن است هر زمانی از ۲ هفته تا ۶ ماه پس از ابتلا آغاز گردد. در این مرحله، ممکن است یک زخم پوستی بدون خارش پدیدار شود. این زخم ممکن است بر هر جایی از بدن پدیدار شود، اما اغلب روی قفسه سینه، شکم، اعضای تناسلی، کف دست و کف پا ایجاد می‌شود. شما ممکن است متوجه وجود این زخم نشوید، اما بیماری کماکان به دیگران سرایت خواهد کرد. زخم معمولاً از میان می‌رود، اما ممکن است چند ماه بعد دوباره بازگردد. علائم احتمالی دیگر شامل سردرد، تب، ریزش مو، گره‌های لنفوی متورم و برآمدگی یا لکه‌های مخاطی داخل دهان، مقعد، آلت تناسلی مرد یا واژن باشد.

مراحل پنهان

با از بین رفتن زخم پوستی و در صورت عدم درمان، بیماری سیفلیس وارد مرحله پنهان یا پنهان خود خواهد شد. ممکن است تا مدتی هیچ علائمی نداشته باشید. مرحله پنهان ممکن است تا ۳۰ سال به طول انجامد.

- مرحله زودهنگام پنهان: وقتی است که فرد در طول یک سال گذشته به سیفلیس مبتلا شده باشد. افرادی که به سیفلیس «زودهنگام» مبتلا هستند، راحت‌تر ممکن است که این بیماری را به شریک جنسی خود منتقل کنند.

- مرحله دیر هنگام پنهان: وقتی است که فرد برای بیشتر از یک سال به سیفلیس مبتلا شده است. اگر

بیماری را درمان نکنید، ممکن است بیماری را تا سالها بدون هیچ نشانه یا علائمی با خود داشته باشید.

چگونه می‌توانم آزمایش سیفلیس بدهم؟

برای گرفتن برگه آزمایش نزد مراقبتگر بهداشتی خود بروید که بتوانید برای آزمایش خون و آزمایش زخم‌های احتمالی به آزمایشگاه مراجعه کنید.

توصیه می‌شود که افراد MSM هر ۳ تا ۶ ماه یا بلافاصله پس از مشاهده علائمی مانند زخم یا جراحات آزمایش سیفلیس بدهند.

غربالگری آزمایش سیفلیس همچنین به عنوان بخشی از آزمایش‌های پیش از حاملگی برای زنان باردار توصیه می‌شود. اگر باردار هستید، در طول دوران بارداری خود رفتارهای پرخطر برای بیماری‌های مقاربتی را با مراقبتگر بهداشتی خود در میان بگذارید که نیاز شما به انجام آزمایش بیماری‌های مقاربتی از جمله سیفلیس را ارزیابی کند.

در بعضی از آزمایشگاه‌های بی.سی. شما می‌توانید مستقیماً و بدون نیاز به ارجاع پزشک آزمایش بدهید. برای یافتن نزدیکترین مرکز آزمایشگاهی یا برای انجام آزمایش آنلاین منبع سکس هوشمند را در آدرس <https://smartsexresource.com/sex-talk/talk-about-it> و/یا برای آزمایش آنلاین www.getcheckedonline.com را ببینید:

سیفلیس چه عوارضی دارد؟

اگر سیفلیس درمان نشود، عوارض ممکن است در مراحل اولیه بیماری یا سالها بعد ظاهر شود. این عوارض ممکن است مربوط به عصب باشد (مانند از دست دادن شنوایی یا بینایی، یا سرگیجه) یا باعث آسیب به مغز، قلب و دیگر اعضای بدن شود و به مرگ بینجامد.

سیفلیس درمان نشده در زنان باردار ممکن است سبب مشکلاتی برای جنین شود. مانند سقط جنین، زایمان زودرس یا مرده زایی، وزن پایین در حین تولد یا ابتلای نوزاد به سیفلیس شود (سیفلیس مادرزادی).

درمان سیفلیس چیست؟

سیفلیس در هر مرحله‌ای با آنتی بیوتیک قابل درمان است. درمان با آنتی بیوتیک نمی‌تواند آسیب ناشی از سیفلیس در مرحله دیر هنگام نهان را جبران کند، اما می‌تواند از آسیب بیشتر جلوگیری کند. پس از درمان، باید آزمایش خون بدهید تا اطمینان حاصل شود که درمان به نتیجه رسیده است.

شریک یا همه شرکای جنسی شما باید آزمایش بدهند و در صورت ابتلای به سیفلیس تحت درمان قرار گیرند. تا ۲ هفته پس از پایان دوره درمان شما یا شریک/شرکای جنسیتان، از برقراری رابطه جنسی خودداری کنید.

آیا مصرف آنتی بیوتیک اثر قرص‌های ضدبارداری را از میان می‌برد؟

اطلاعات بسیاری اندکی وجود دارد که نشان دهد که مصرف آنتی بیوتیک تأثیر شیوه‌های هورمونی ضدبارداری را کاهش می‌دهد. قرص، چسب ضدبارداری، حلقه ضدبارداری، یا آمپول نمونه‌هایی از شیوه‌های هورمونی ضدبارداری هستند. اگر شما از طریق آنتی بیوتیک درمان می‌شوید، مهم است که از شیوه جلوگیری از بارداری معمول خود استفاده کنید. اگر نگرانی دارید تا زمان پریود بعدی خود پس از مصرف آنتی بیوتیک‌ها از کاندوم استفاده کنید یا با مراقبتگر بهداشتی خود برای کسب اطلاعات بیشتر صحبت کنید.

کسب اطلاعات بیشتر تر

جهت کسب اطلاعات بیشتر درباره نحوه کاهش احتمال ابتلا به بیماری‌های مقاربتی، این پرونده اطلاع رسانی [HealthLinkBC File](#) هلت‌لینک‌بی‌سی را ببینید: [#080 پیشگیری از بیماری‌های آمیزشی مسری \(STI\)](#)

BC Centre for Disease Control
An agency of the Provincial Health Services Authority